

А като зѣ Александръ отъ него дарове, възнагради го послѣ той съ по-много, и най-послѣ въ една здравица подари му още хилляда таланта. Това обаче, много огорчи приятелитѣ му; а мнозина отъ варваритѣ бѣха се умѣкчили къмъ него. Но по причина че отъ най-добритѣ отъ Индийскитѣ ратници, като се уцѣняваха, та слазваха въ градоветѣ, и мжжественно ратуваха противъ Македонцитѣ, и на всякадѣ злотворвуваха Александра, за то той направи едно условие въ единъ градъ съ тѣхъ, а послѣ като ги хвана по пѣтьтъ когато минуваха, та ги умъртви. Това обаче, е едно пятно на Александра отъ къмъ военна точка зрѣние, защото по всичкитѣ други нѣща, и на всякадѣ бѣше воювалъ законно и царски, но тукъ не се показва такъвъ. А много мжнотий му нанесоха и философитѣ,¹⁾ като раздражняваха ония царие, които бѣха се съединили съ Александра, и му отлжчваха още и свободнитѣ народи. По тѣзи причина мнозина отъ тѣхъ бѣше ги обѣсилъ.

§. 60. Прочее, царь Александръ като влезе въ Индия, която бѣше прочута по богатството си, та влезе и въ областъта Петъ-рѣки. Той покорилъ лесно нѣкой отъ Индийскитѣ племена, но нѣкой му стояли на срѣща юнашки; най юнашки се бранилъ царь Поръ, който паднжлъ робъ и станжлъ приятель Александровъ; и за когото

1) Индийскитѣ, Брахманзитѣ.